

VOCHT, Lodewijk de (Antwerpen 21 september 1887 – 's Gravenwezel 27 maart 1977).

Kreeg zijn eerste muziekopleiding als koraal in het Antwerpse kathedraalkoor en studeerde aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium van Antwerpen. Na enkele religieuze composities schreef De Vocht op zijn veertiende voor de Antwerpse Sint-Augustinuskring de cantate *Groeninge Grootheid*. Aanvankelijk schreef hij verschillende werken voor orkest, zoals *Avondschemering* (1906), *Ontwaking* (1907) en *Pastorale* (1908), maar steeds meer zou hij zich richten naar de vocale muziek. Tussen 1908 en 1911 schreef hij de *Jaarkrans van geestelijke liederen rond de haard* op teksten van priester-dichter **August Cuppens**. Deze volkse religieuze liederen werden in 1910 op het 31ste Nederlandsch Taal- en Letterkundig Congres van Maastricht bekroond door de Diocesane Vereeniging tot bevordering van den volkszang in Limburg. Op tekst van Cuppens schreef hij onder meer nog het populaire Marialied *Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen*. Andere favoriete tekstdichters waren **Guido Gezelle** (onder meer de koren *O 't ruischen van het ranke riet* en *Het schrijverke*), **Jozef Simons** (onder andere *Fabelen naar eeuwencude verdichtfels in volkstrant*) en **Bert Peleman** (onder andere *Scaldis aeterna*, *Primavera*, *Ulenpiegel ballade*). Zijn origineelste bijdrage als componist zijn de virtuoze woordloze koren als *Lentevreugd* (1919) en *Grote symfonie voor koor en orkest* (1932). Als dirigent en pedagoog bezette De Vocht in de eerste helft van de 20ste eeuw verschillende sleutelfuncties in het Antwerpse muziekleven: in 1913 werd hij kapelmeester van de kathedraal, in 1915 werd hij dirigent van **Constance Teichmanns** vrouwenkoor *Pro Christo* (dat hij een jaar later omvormde tot het gemengd oratoriumkoor *Chorale Caecilia*), in 1921 werd hij dirigent van de *Maatschappij der Nieuwe Concerten* en in hetzelfde jaar nog werd hij leraar harmonie aan het Antwerpse Conservatorium. Met de *Chorale Caecilia* en het orkest van de *Nieuwe Concerten* verwierf hij een internationale reputatie in het

uitvoeren van de koorwerken van onder meer Milhaud, Honegger, Roussel, Kodaly. Daarnaast programmeerde hij met grote regelmaat werk van Vlaamse collega's. Nadat hij in 1933 na een bitsige strijd de directeurszetel van het Antwerpse Conservatorium aan zijn concurrent **Flor Alpaerts** had moeten laten, kreeg hij als troostprijs de titel van 'bestuurder der concerten van het conservatorium'. In 1941 was De Vocht opnieuw kandidaat. Hij werd gesteund door belgicistische kringen, maar verloor het van **Jef van Hoof**, die gesteund werd door **Cyriel Verschaeve**, **Jozef Muls** en een belangrijk deel van de **Vlaamsche Cultuurraad**. Ter vervanging van de afgezette Van Hoof, werd De Vocht op 12 december 1944 dan uiteindelijk toch conservatoriumdirecteur, een functie die hij zou bekleden tot 30 juni 1952.

LITERATUUR: J. Muls, *Lodewijk De Vocht en de Chorale Caecilia in het muziekleven van Antwerpen*, 1958; – J. Dewilde, *Lodewijk De Vocht. 1887-1977. Dirigent en componist* (Publicaties SBA/AMVC, nr. 22, 1987); – V. Peeters (red.), *Lodewijk De Vocht. Kroniek van een leven voor de schoonheid*, 1987; – H. Sledsens, 'Lodewijk De Vocht herzien', in *Muziek en Woord* (november 1987), p. 6-7.

JAN DEWILDE